

varsamastu stórmálunum í dagsins samfelag.

— Vit kunnu ikki bert tosa um búskaparligan vøkstur og nýggj arbeiðspláss uttan eisini at tosa um tær útreiðslur, sum náttúran má gjalda fyri slíka menning.

Har haldi eg, at vit í Danmark hava vaðað ov langt út. Harafturimóti havi eg ta fatan, frá mini vitjan í Føroyum, at tit duga tykkum meira hógv á hesum økinum. Tit geva náttúruvirðinum størri ans enn vit. Tit royna at verja landslagið, og tað haldi eg hevur ómetaliga stóran týðning.

— Tað vil altið vera onkur, sum hevur hasa fatanina. Men nú aftaná vanlukkuna í Tjernobyl og fólk hava sæð, hvussu álvarsligar fylgjur ein vanlukka av hesum slag eina aðrastaðni í heiminum kann hava á t.d. okkum í Danmark, so haldi eg, at fólk eru farin at hugsa meira um dálkingarspurningin.

Børnini og ótti

Ritt Bjerregaard sigur viðari, at hon hevur lagt til merkis, at serstakliga børnini eru farin at vísa umhvørvisspurninginum ans.

semi. Tað hevur so eisini ávirkað okkara politikarar, soleiðis at teir gerast meira kritiskir eitt nú í spurninginum viðvíkjandi NATO.

Ritt Bjerregaard sigur, at hon ynskir ikki, at Danmark skal fara úr NATO.

— Hetta er besta plasering fyri Danmark, men eg haldi eisini, at vit skulu leggja nógv størri týrð á NATO enn vit hava gjørt higartil. Vit eiga meira virkin at vera við í avgerðunum.

— Hvar er so størsti vansin við at hava eina borgarliga stjórn í Danmark í dag?

— At tey veikastu í samfelagnum hava fingið tað verri. Ert tú t.d. einsamøll mamma við tveimum børnum, so hevur tú sera ilt við at klára teg. Tað kunnu vit ikki minst takka teimum borgarligu fyri.

Óli Breckmann!

— Ein av tinum fólkatingsskollegum eitur Óli Breckmann. Nú herfyri kom alment fram, at hann saman við øðrum høgrevendum politikarum er við í loyniligum felagsskapum, sum reka undirgravingir virksemi móti øðrum politikarum. Hvarja viðmerking hevur tú til tað?

— Eg eri als ikki bilsin av hasum tíðindunum. Slíkir felagsskapir hava góðan gróðrabotn í nútíðarsamfelagnum og havi eg eisini sjálvt merkt til teirra. Nú er tað so tann flokkurin, sum fær góða undirtøku millum veljararnar, SF, sum skal hava toyggið. Tað er óhugnaligt at vita sær, at slíkt skal kunna fara fram í einum demokratiskum samfelag. Men tað er so veruleiki. Vit mugu so bert royna at stríðast afturimóti, um vit verða spilt út og tað, sum verri er.

— Hvat heldur tú annars um leiklutin hjá Óla Breckmann á fólkatingi?

— Eg haldi tað er løgið, at vit her hava eitt føroyskt fólkatingsumboð, sum fer til val uppá, at hann ikki ætlar sær at leggja seg út í danskan politikk, og so ger beint tvørturimóti. Eg minnst ongan føroyskan fólkatingsmann, sum hevur blandað seg so nógv uppi danskan politikk, sum júst Óli Breckmann. Hann hevur stuðlað stjórnini hvørja ferð hon hevur verið í trupulleikum, og í fleiri málum hevur atkvøða hansara verið avgerandi, sigur Ritt Bjerregaard at enda.

jan

— Umhvørvisspurningurin er sera týðningarmikil.

— Eg eri fyri limaskapi í NATO, men vit mugu vera nógv meira kritisk sum limir av felagsskapinum.

Tjernobyl!

— Fer tú og danski javnaðarflokkurin at leggja stóran dent á umhvørvisspurningar í komandi valstríðnum?

— Tað er so heilt vist. Vit vilja fegin hava ein búskaparligan vøkstur, men hann skal verða í samljóð við eina vistfrøðiliga javnvág.

— Men heldur tú ikki, at tað eru nógv fólk, sum halda, at alt tosið um dálking av umhvørvinum er tann reini heilaspuni og bara nakkað, sum teir vinstrahallu flokkarnir royna at brúka sum biligt valagn?

— Eg havi vitjað nógv skúlar og tosað við børnini um ymisk samfelagsmál. Tað eru so serstakliga tvey ting børnini bera ótta fyri. Eitt er kriggj og kjarnorkuhóttanin og hitt er dálkingin. Og har haldi eg, at børnini eru á beinari leið, tí júst hesar eru stóru hóttanirnar móti mannaættini og tey politisku stórmálini í dag.

— Hvat heldur tú um friðararbeiðið og friðarrørsluna?

— Eg havi sjálf verið virkin í friðarrørsluni í Danmark og haldi, at hetta er ein endurnýggjan, og tað er gott, at nógv fólk taka undir við slíkum virk-

Elskaða

Elskaða søti skattur,
sum einaferð elskaði meg.
Nú er alt hetta horvið,
á livsins hála veg.
Kanska á gongustjørnum
hon biðar eftir mær
har alt er so fremmant fyri okkum
at eyga tað ikki sær.
Koma vit á »Jupiter«,
verður kanska alt aftur gott
ella gera ein túr á »Venus«
verður alt aftur gott sig her ella har
sum henda »Verøld«
royndi at halda fyri spott.
Best er kanska at vera hvør fyri sær.
So er hann púra sikkur, hann
ongan lusingin fær.

S. Hulduvirk

Hvat

Hvat er tilveran,
havið sum skolar malargrót
so tað verður ein møl.
Ein sum sær alt hitt vakra,
so hin blúgvast.
Miseydnadír piltadagar,
ein elskaði teg,
ein hataði teg.

S. Hulduvirk

Tú fekk bert tvey ára skúlagongd.
Hin »apukøtturin« sum skuldi
eitast at hava skúlan um hendur
»Baslev« og »KattaKismus« —
Miseydnadír ungdomsdagar
tað tú ynskti var tær bannað
tvingaður til nakað annað — gekk ikki.
Lívið oyðilagt — gentan tikin frá tær.
Psykologi — góðar andaligar gávur
fekk vegna sjúku — lítið á skaftið.
Millum annað
liggja trý manuskriptir
Kanska verður tað veruleiki,
ein universal sjónleikur,
manglar skrivara.
Bróðurdótturin, ein móguleiki.
Kanska endar alt í »skrelliposa«
Hvør veit?
Hvat er hvat?
tá tú hugsar um hvat er hvat
magnyl
silatráða
flagvelta við góðari frukt
kærleiki kanska
ganga við øðrum
so hin veit ikki av.
Eg veit ikki — næstan einki.
Men tilveran — verður altið
óreingiliga tilvera — hvat so hendir.